

Rosnące antysemityzmu

oszustwo

26 maja 2019

W swojej powieści z 1984 roku George Orwell wymyślił wyrażenie „nowomowa”, aby opisać niejednoznaczne lub umyślnie wprowadzające w błąd użycie języka, na potrzeby propagandy politycznej i jednocześnie zawężenia „horyzontów myślowych” u końcowych odbiorców. W kontekście dzisiejszego dyskursu politycznego lub tego co za niego uchodzi, interesującym byłoby wiedzieć co George Orwell pomyślałby o nasyceniu wyrażenia „antysemityzm”, jako będącego czymś w rodzaju taktycznego korka blokującego dalszą dyskusję, wykorzystywanego do zakończenia wszelkich sporów, a jednocześnie potępiając oskarżonych o zbrodnie, jako osoby spoza cywilizowanego kręgu społeczeństwa, których należy skazać na wieczne potępienie i zapomnienie.

Izraelczycy i z pewnością wielu Żydów żyjących w diasporze dokładnie wie, w jaki sposób określenie „antysemityzm” jest używane jako broń. Była izraelska minister Shulamit Aloni wyjaśniła jak to się robi: „antysemityzm (...) to sztuczka, zawsze jej używamy”.

[]

Gdyby czytać główne media w Stanach Zjednoczonych, odzwierciedlające niemal zawsze pewien instytucjonalny, żydowski punkt widzenia, można by pomyśleć, że nastąpił gwałtowny wzrost antysemityzmu na całym świecie, ale twierdzenie to jest błędne. To co się dzieje nie jest nienawiścią do Żydów, lecz raczej połączeniem dwóch czynników. Pierwszym jest niezaprzeczalny fakt, że Izrael zachowywał się szczególnie źle, nawet w odniesieniu do jego niewątpliwie niskich standardów. Rzeź Palestyńczyków w Gazie była niezwykle widoczna, pomimo prób uniknięcia wzmianki o niej w mediach.

Także izraelskie wsparcie dla terrorystów w Syrii i ataki na ten kraj, również podniosły kwestię intencji kleptokratycznego reżimu w Tel Awiwie, który obecnie naciska na wojnę z Iranem. Wszystko to oznacza, że postrzeganie Izraela, który szczyci się tym, że jest wyłącznie żydowskim państwem, nieuchronnie rodzi pytania o międzynarodową społeczność żydowską, która to zapewnia znaczną część poparcia dla państwa żydowskiego. Ale zmiana w postrzeganiu jest spowodowana zachowaniem Izraela, a nie przez Żydów jako grupę etniczną lub religię.

Po drugie, rzekomy wzrost liczby antysemitycznych incydentów, jest w dużej mierze napędzany przez to jak są one definiowane. Izrael i jego przyjaciele, ciężko pracowali nad rozszerzeniem parametrów definicji powodując, że każda krytyka Izraela i jego działań jest mową nienawiści lub tym samym, antysemitycznym incydentem. Amerykańska robocza definicja antysemityzmu opracowana przez Departamentu Stanu USA, obejmuje "...ukierunkowanie ataki na państwo Izrael" i ostrzega, że antysemityzm jest przestępstwem przewidzianym w kodeksie karnym. Niedawne ustawodawstwo w Waszyngtonie a także w Europie, karało dotychczasowe legalne i pokojowe działania mające na celu wywieranie presji na Izrael w związku z jego nieludzkim traktowaniem Palestyńczyków. Uzasadniona krytyka Izraela staje się tym samym zarówno antysemityzmem, jak i kryminalnym przestępstwem, zwiększając liczbę tak zwanych incydentów antysemitycznych. Oznacza to, że liczby nieuchronnie wrastają, zapewniając tym samym pożywkę do zatwierdzenia kolejnych prawnych represji.

Ktoś mógłby dodać, że Hollywood, media głównego nurtu i środowiska akademickie przyczyniły się do zarzutów dotyczących wzrostu antysemityzmu, bezlitośnie uwalniając potok materiału, wykorzeniając rzekomych antysemitów i tak zwanych negacjonistów holokaustu, jednocześnie pochwalając Izrael i jego osiągnięcia. Profesor Studiów nad Holokaustem Deborah Lipstadt, napisała książkę „Antysemityzm: tu i teraz” o tym, co uważa za nowy rodzaj antysemityzmu, wspierając jej

przekonanie, że staje się on wyraźnie coraz gorszy zarówno w Europie, jak i Stanach Zjednoczonych. Jest także film na temat jej konfrontacji z krytykiem holokaustu Davidem Irvingiem pod tytułem „Denial”. Cała możliwość narażenia się przez media na tak zwany antysemityzm, ma cel polityczny, zamierzony czy nie, który ma izolować Izrael od jakiegokolwiek krytyki i stworzyć dla wszystkich Żydów status bycia wieczną ofiarą, który pozwala wielu Żydom żyjącym w diasporze, niezachwianie wspierać obcy kraj jakim jest dla nich Izrael, przeciwko interesom narodów w których się urodzili, wychowywali i zdobyli swoje fortuny. Nazywa się to podwójną lojalnością i pomimo częstych zaprzeczeń ze strony apologetów Izraela, lojalność ta wyraźnie istnieje dla wielu amerykańskich Żydów, którzy pasjonują się żydowskim państwem, w tym członków administracji Trumpa jak Jason Greenblatt, David Friedman i Jared Kushner.

W ubiegłym tygodniu nowo wybrany członek kongresu został wyszydzony, unikany, a następnie zmuszony zarówno do odwołania tego co powiedział, jak i przeprosin za to, że powiedział coś, co jest oczywistą prawdą: że żydowskie pieniądze psują amerykański system polityczny w celu faworyzowania Izraela. Kontrowersje wybuchły po tym, jak przywódca mniejszościowej Partii Republikańskiej Kevin McCarthy, powiedział, że zainicjuje śledztwo w sprawie dwóch muzułmańskich kobiet kongresmenów Rashidy Tlaib z Michigan i Ilhana Omar z Minnesoty, wobec ich krytyki Izraela. McCarthy wezwał do potępienia obu kobiet przez Partię Demokratyczną jako antysemitki po tym, jak Tlaib powiedziała, że sponsorzy niedawno ustanowionych przepisów zamierzają przysłużyć się Izraelowi, ograniczając wolność słowa... zapomnieli, jaki kraj reprezentują. To jest USA, gdzie bojkot jest prawem i częścią naszej historycznej walki o wolność i równość. Być może poprawianie amerykańskiej Konstytucji jest w porządku, a następnie ponowne stworzenie rządu, zamiast odbierać nam prawa.

Istotnie, Tlaib miała rację, gdy promujący Izrael kongresmeni już dawno zapomnieli, że powinni podtrzymywać Konstytucję Stanów Zjednoczonych, jednocześnie promując interesy swoich wyborców, a nie tych z kraju oddalonego o siedem tysięcy mil. Glenn Greenwald z Intercept skomentował poprzez Twittera wiadomość o groźbach McCarthyego: "To oszałamiające, ile czasu poświęcają polityczni przywódcy USA na obronę obcego narodu, nawet jeśli oznacza to atak na wolności słowa Amerykanów." Ilhan Omar napisała na Twitterze swoją własną, bardziej dosadną odpowiedź na tweet Greenwalda w niedzielę 10 lutego: "Chodzi o Benjamina, kochany!", co było odniesieniem do portretu Ojca Założyciela Benjamina Franklina na banknotach stu dolarowych. Jej wypowiedź została niemal natychmiast zinterpretowana jako oznaczająca oskarżenie McCarthy'ego o to, że został kupiony przez Żydów. W odpowiedzi na pytanie o to, kto płacił, napisała na Twitterze "AIPAC", wypowiedź, która rozpętała coś w rodzaju antysemitkiej gówno burzy w jej kierunku.

Wypowiedź wywołała oburzenie, a przywódcy polityczni obu partii dołączyli do medialnego szału, aby zdobyć punkty przeciwko sobie. Chociaż jest całkowicie uzasadnione, aby kongresmenka Komisji Spraw Zagranicznych kwestionowała to co robi AIPAC i skąd pochodzą jego pieniądze, przewodnicząca Izby Nancy Pelosi narzekała, że Omar "użyła antysemitkich powiązań i krzywdzących oskarżeń wobec zwolenników Izraela". Chelsea Clinton oskarżyła Omar o "handlowanie antysemityzmem". Prezydent Donald Trump, który przyznał, że jego polityka na Bliskim Wschodzie ma służyć interesom Izraela, a nie USA, również dołączył do oskarżeń mówiąc: "Myślę, że powinna zrezygnować ze stanowiska w Kongresie, a już z pewnością powinna zrezygnować z Komisji Spraw Zagranicznych. "

Ilhan Omar szybko zrozumiał, że dotknęła bardzo wrażliwego tematu, poddała się i wycofała. Jej przeprosiny miały miejsce w poniedziałek po południu, 18 godzin po swoim oryginalnym tweecie, mówiąc: "Antysemityzm jest faktem i jestem wdzięczna

żydowskim sojusznikom i kolegom, którzy kształcą mnie w bolesnej historii antysemickich epizodów. Moją intencją nigdy nie było obrazić moich wyborców ani Amerykanów żydowskiego pochodzenia jako całości. Musimy zawsze być w stanie wykazać wolę wykonania kroku w tył i krytycznego spojrzenia, tak samo jak ja oczekuję bycia usłyszana przez ludzi, kiedy inni zaatakują mnie za moją tożsamość. Dlatego jednoznacznie przepraszam". Niemniej jednak odważnie dodała: "Jednocześnie potwierdzam problematyczną rolę lobbystów w naszej polityce, czy to AIPAC, NRA czy przemysłu paliw kopalnych. Trwało to zbyt długo i musimy być gotowi zająć się tym problemem. "

Pelosi przyjęła przeprosiny. Senator Amy Klobuchar, Demokratka z Minnesoty, która kandyduje na prezydenta w 2020 r., poszła w sukurs aby wszyscy wiedzieli, jak bardzo kocha Izrael, mówiąc: "Cieszę się, że przeprosiła. To było właściwe. Po prostu nie ma miejsca na takie słowa. Myślę, że Izrael jest naszym drogowskazem demokracji. Byłam zdecydowanym zwolennikiem Izraela i to się nigdy nie zmieni".

Dwa dni później wniosek zgłoszony przez kongresmana Lee Zeldina z Nowego Jorku przeszedł głosami 424 do 0. Wniosek miał w szczególności służyć jako nagana dla Omara. Stwierdzał, że "w interesie bezpieczeństwa narodowego Stanów Zjednoczonych jest zwalczanie antysemityzmu na całym świecie, ponieważ ... istniała znaczna ilość antysemickiej i antyizraelskiej nienawiści, którą należy zdecydowanie potępić".

Są głosy w Kongresie, które wyznają miłość do Izraela, jednakże faktem jest, że istnieje ogromny, hojnie finansowany wysiłek w celu korumpowania amerykańskiego rządu na rzecz Izraela. Jest on nazywany eufemistycznie izraelskim lobby, mimo że jest w przeważającej mierze żydowskie i dość otwarcie szczyci się jego potęgą, gdy rozmawia z jego najbliższymi przyjaciółmi o tym, jak jego pieniądze wpływają na decyzje podjęte na Kapitolu i w Białym Domu. Jego łączny budżet przekracza miliard dolarów rocznie i obejmuje takie lobbystyczne potęgi jak American Public Affairs Committee

(AIPAC), który sam miał 229 milionów dolarów dochodu w 2017 roku, zatrudniając ponad 200 pracowników. Istnieje on tylko po to, aby promować interesy Izraela na Kapitolu i w całych Stanach Zjednoczonych z armią lobbystów, a jego działania obejmują również prawnie wątpliwe koszty wszystkich wydatków związanych z „orientacyjnymi” wyjazdami do Izraela dla wszystkich nowych kongresmanów i małżonków.

McCarthy i inni pachołkowie w Kongresie celowo starali się sformułować argumenty w kategoriach takich jakie zastosowano wobec Ilhan Omar, która twierdziła, że osobiście otrzymywał on pieniądze z pro izraelskich źródeł i że pieniądze te miały wpływ na jego głosowanie. Faktem jest, że takie działania mają miejsce i zostały udokumentowane trzy lata temu przez szanowany „Foreign Policy Journal”, który opublikował artykuł zatytułowany „Najlepszy Kongres jaki AIPAC może kupić”, a także ostatnio w dziennikarskim śledztwie przeprowadzonym przez Al-Jazeerę przy pomocy ukrytej kamery.

Tymczasem Kevin McCarthy rzeczywiście otrzymuje pieniądze z izraelskiego PAC – 33 200 USD w 2018 r. Kwota, jaką poszczególni kongresmani otrzymują, zależy od ich faktycznej lub potencjalnej wartości dla Izraela. Całkowicie skorumpowany i entuzjastycznie nastawiony, proizraelski senator Robert Menendez z New Jersey, otrzymał w 2018 r. 548 507 dolarów. W Izbie Reprezentantów Beto O’Rourke z Teksasu otrzymał 226 690 dolarów. Liczby nie obejmują indywidualnych wpłat poniżej 200 USD, które są faworyzowane przez AIPAC i mogą być znaczne. Generalnie kongresmani otrzymują obecnie średnio ponad 23 000 USD od największych organizacji proizraelskich, podczas gdy Senatorowie otrzymują 77 000 USD.

Ale, oczywiście, bezpośrednie darowizny pieniężne to nie wszystko. Jeśli kongresman jest niewdzięczny dla Izraela, pieniądze idą w przeciwnym kierunku, to jest w kierunku finansowania jego politycznego przeciwnika gdy zbliża się reelekcja. Były kongresmen Brian Bard zauważył, że „każdy członek Kongresu wie, że AIPAC jest pośrednio związany ze

znacznymi wydatkami na kampanię jeśli jesteś z nimi, i znaczne kwoty przeciwko tobie jeśli nie jesteś z nimi". Lara Friedman, która przez 15 lat pracowała na „Wzgórzu” w Izraelu/Palestynie, zauważyła, że kongresmani i ich sztaby “obu stron wielokrotnie powtarzali mi, że zgadzają się ze mną, ale nie ośmielili się powiedzieć tego publicznie ze strachu przed reperkusjami ze strony AIPAC.”

Dobrym przykładem tego, jak to wszystko działało, jest jeden uczciwy kongresman Walter Jones z Karoliny Północnej, który niedawno zmarł. W 2014 r. „Miliarderzy z Wall Street, lobbyści z branży finansowej i neokonserwatywni jastrzębie”, próbowali usunąć Jonesa przez sponsorowanie jego głównego przeciwnika. “Niejasne finansowanie”, które miało pomóc w jego pokonaniu, pochodziło z PAC pod nazwą „The Emergency Committee for Israel”, kierowanego przez czołowego neokonserwatystę Billa Kristola. Wojenne poglądy Jonesa, w tym unikanie wojny z Iranem, były wyraźnie postrzegane jako antyizraelskie.

Należy również wziąć pod uwagę składki bezpośrednio na rzecz partii politycznych. Sheldon Adelson i Haim Saban, którzy posiadają podwójne obywatelstwo izraelsko-amerykańskie, to najwięksi pojedynczy darczyńcy GOP i Demokratów, którzy wpłacili odpowiednio 82 miliony dolarów i 8 780 000 dolarów w kampanię prezydencką w 2016 roku. Obaj otwarcie stwierdzili, że Izrael jest ich najwyższym priorytetem.

Jeśli kongresmani udowodnili swoją wierność Izraelowi podczas sprawowania przez nich urzędu, wielu z nich również uważa, że lojalność się opłaca się również po przejściu na rządową emeryturę, podczas bogato wynagradzanej drugiej kariery w zdominowanych przez Żydów branżach, takich jak usługi finansowe czy media. Są setki organizacji żydowskich, które współpracują z Izraelem jako organizacje charytatywne, pomimo, iż pieniądze często przeznaczone są na finansowanie nielegalnej działalności, w tym żydowskiego osadnictwa. Pieniądze są również wykorzystywane do kupowania gazet i wydawnictw, które następnie stosują się do linii

proizraelskiej, lub jeśli to nie działa, kupowane są reklamy, których zamieszczenie jest uzależnione od przyjaźni z Izraelem. Tak więc podstawą jest rzeczywiście „Benjamin” i korupcja, za którą kupują.

Karen Pollock z organizacji Holocaust Education Trust powiedziała w styczniu, że „jedna osoba kwestionująca prawdę o Holokauście jest o jedną za dużo.” To nonsens. Wszelkie wydarzenia historyczne powinny być regularnie kwestionowane, co jest szczególnie prawdziwe w odniesieniu do wydarzeń, które niosą ze sobą duży bagaż emocjonalny. Izraelskie lobby miałoby przekonać wszystkich Amerykanów, że wszelka krytyka Izraela jest motywowana historyczną nienawiścią do Żydów, a zatem jest antysemityzmem. Nie wierz w to. Kiedy tłum z AIPAC krzyczy, że łączenie Żydów i pieniędzy jest klasycznym antysemickim kłamstwem, odpowiedzcie temu tłumowi, że Żydzi i pieniądze są bardzo zaangażowani w korumpowanie Kongresu i mediów na rzecz Izraela. Na Bliskim Wschodzie robi się straszne rzeczy w imieniu Żydów i Izraela, a wszystko sprowadza się do tych papierowych Benjaminów i ciszy którą kupują, oskarżając wszystkich krytyków antysemityzmu. Przypomnij sobie tylko to, co przyznała izraelska minister: „To sztuczka, zawsze jej używamy”.

Autorstwo: Philip Giraldi

Tłumaczenie: Enigamtis

Źródło oryginalne: UNZ.com

Źródło polskie: MrEnigmatis.wordpress.com

Bibliografia

1. <https://www.youtube.com/watch?v=Nex-oSKPX2w>
2. <https://www.nytimes.com/2018/10/29/us/anti-semitism-attacks.html>
3. <https://www.state.gov/s/rga/resources/267538.htm>

4. https://en.wikipedia.org/wiki/Antisemitism:_Here_and_Now
5. <https://www.cbsnews.com/news/anti-semitism-on-the-rise/>
6. https://www.filmweb.pl/film/K%C5%82amstwo-2016-760093?ref=ls_d_3_denail
7. <http://nymag.com/intelligencer/2019/02/mccarthy-demands-democrats-treat-muslim-members-as-bigots.html>
8. <https://twitter.com/ggreenwald/status/1094727576013193216>
9. <https://www.foxnews.com/politics/ilhan-omar-aipac-tweet-condemnation-including-from-chelsea-clinton>
10. <https://www.mintpressnews.com/trump-admits-his-mideast-policy-guided-by-israel-not-american-interests/253170/>
11. <https://www.salon.com/2019/02/11/rep-ilhan-omar-apologizes-after-pelosi-accuses-her-of-anti-semitic-tropes/>
12. <https://www.washingtontimes.com/news/2019/feb/13/house-approves-language-denouncing-anti-semitism/>
13. <http://www.rollcall.com/news/congress/house-votes-to-take-stand-against-anti-semitism>
14. <https://israelpalestineneews.org/the-israel-lobby-a-list/>
15. <https://theintercept.com/2019/02/11/ilhan-omar-israel-lobby-documentary/>
- 16.

<https://www.charitynavigator.org/index.cfm?bay=search.profile&ein=530217164>

17 .

<https://www.foreignpolicyjournal.com/2016/03/22/the-best-congress-aipac-can-buy/>

18 .

<https://www.opensecrets.org/industries/summary.php?ind=Q05&cycle=2018&recipdetail=H&mem=Y>

19 .

<https://www.opensecrets.org/industries/recips.php?ind=Q05&recipdetail=S&sortorder=U&mem=Y&cycle=2018>

20 .

<https://www.opensecrets.org/industries/summary.php?ind=Q05&cycle=2018>

21 .

<https://www.newyorker.com/magazine/2014/09/01/friends-israel>

22 .

<https://twitter.com/LaraFriedmanDC/status/1094998607059697664>

23 .

<https://www.theamericanconservative.com/articles/walter-jones-cried-while-the-rest-of-them-lied/>

24 .

https://www.huffingtonpost.com/2014/04/23/walter-jones-taylor-griffin_n_5187262.html

25 .

<https://www.opensecrets.org/news/2018/07/sheldon-adelson-donates-30-million-for-house-republicans/>

26 .

https://www.opensecrets.org/outsidespending/donor_detail.php?cycle=2016&id=U00000000380&type=I&super=N&name=Saban%2C+Haim

27 .

<https://www.theguardian.com/world/2019/jan/27/one-in-20-britons-does-not-believe-holocaust-happened>